

eller Mindre i Løn, men maa følge en vis Norm. Der er ogsaa under den Institution, jeg leder, en Korporation, nemlig Korpersonalet, som er lønnet efter visse Lønningsklasser og som er meget tarvelig lønnet — det er Noget, som vil tiltale det ærede Medlem (N. Rasmussen) —, idet de laveste Satter ere 350 Kr. og de høieste 750 Kr. Det vilde glæde mig meget, om disse kunde komme med ind under Lønningsforbedringen. Naar Lønningerne ere saa smaa, saa ligger dette i, at ikke de Vedkommendes hele Tid er tagen i Beslag, saa at man antager, at de ogsaa kunne tjene Noget paa anden Maade. Den anden Korporation, hvorom noget Bignende gjælder, er det saakaldte corps de ballet. Jeg forlanger ikke noget Svar, men jeg skal tillade mig at levere den ærede Finantsminister nogle Aktstykker i saa Henseende; det var jo dog muligt, at man kunde gjøre en god Gjerning ved denne Leilighed.

Jessen: Jeg har med megen Sympathi gjenneleest det ærede kongevalgte Medlems (Andræ) Foredrag ved denne Sags 1ste Behandling, og jeg kom her til med den Beslutning at følge det ærede Medlems Opfordring til Landstinget i denne Sag. Jeg er ogsaa taknemlig for, at der er stillet et Ændringsforslag til Lovforslaget, som gaar i den Retning, der blev antydet af det ærede Medlem ved 1ste Behandling; men den høitærede Finantsminister har, forekommer det mig, gjort meget sflaaende Grindringer imod forskellige Punkter i dette Ændringsforslag, og da den høitærede Finantsminister har været fraværende under Sagens 1ste Behandling og altsaa ikke indtil idag har kunnet gjøre de Herrer opmærksom paa de Mangler, som vilde være forbundne med i den foreliggende Lov at optage den paagjældende Materie, saaledes som den var behandlet paa Finantsloven, saa forekommer det mig, at der kan være Anledning til at tage Sagen under nærmere Overveelse, inden man opfordrer til at stemme for et Forslag, hvis Mangler man dog utvivlsomt maa erkjende. Jeg vil derfor tillade mig at foreslaa, at 2den Behandling af Sagen standses, og at Sagen henvises til Behandling af det Udvalg, der er nedsat angaaende Lønningslovene, i hvilket Udvalg saavidt mig bekendt de saumne Medlemmer have Sæde, som her ere Ændringsforslagsstillere.

Andræ: Det er jo en meget vanskelig Stilling, hvori jeg er bleven bragt, thi saaledes som Sagen nu foreligger efter den ærede sidste Talers Udtalelser, er man jo tvungen til ubelukkende at tale om det Spørgsmaal, hvorvidt Forhandlingerne skulle afbrydes, og om Forslaget

skal henvises til et Udvalg eller ei. Det er en Begrænsning, der, idetmindste saa vidt jeg skjønner, i Dieblisset gjør mig det vanskeligt at sige, hvad jeg ønsker at sige. Jeg vil imidlertid blot antyde — og det synes mig ogsaa at staa i Forbindelse med det reiste Spørgsmaal — at ganske sikkert har den høitærede Finantsministers Stilling gjort Sagen en hel Del anderledes. Der er fremkommet fra den høitærede Minister en Mængde Indsigelser imod at vedtage det Forslag, som vistnok ganske i Almindelighed kunde kaldes det sidste Lars Finantslovs, hvilket nok kunde røkke, indser jeg vel, Thingets Overbevisning om, at det vilde være den rette Vej at gaa at vedtage dette Forslag. Det er jo muligt, at den høitærede Finantsminister har i Baghaanden Noget, der er meget bedre, og det vilde da være et stort Ansvar at paatage sig, hvis man paa nogen Maade vilde forhindre den ærede Minister fra at følge en saadan Vej. Der er Ingen, der kan ønske varmere end jeg, at der skal komme et godt Resultat ud af Sagen, og skulde man være istand til at naae det paa den Maade, som det ærede Medlem foreslaar, kan jeg ikke sige Andet, end at det skulde være mig kjær. Efter de saaldne Udtalelser tør jeg imidlertid ikke opgive mit principielle Standpunkt. Jeg har sagt, hvad jeg kunde, og jeg maa erklære, at jeg ikke mener, at der er nogen Grund til at henvisse Sagen til et Udvalg. Hvis dette imidlertid skulde blive vedtaget, vil jeg for mit Vedkommende frasige mig min Del af Arbejdet.

Formanden: Den ærede Taler har med fuldkommen rigtig Takt holdt sig til det Æneste, som der for Dieblisset kan være Spørgsmaal om, nemlig Forslaget om en Henvisning af Sagen til et Udvalg. Jeg veed ikke, om nogen Anden ønsker at udtale sig om det foreliggende Forslag?

Finantsministeren (Strup): Da jeg antager, at det nærmest, eller i alt Fald tildels er mine Indvendinger mod enkelte Punkter i det foreliggende Ændringsforslag, som nu foranlediger det ærede Medlem (Jessen) til at fremsætte Tanken om en Henvisning af Sagen til et Udvalg, skal jeg, uden iøvrigt overhovedet at ville udtale mig om, hvad der maa betragtes som Thingets eget Anliggende, om det vil drøfte et Spørgsmaal i Udvalg eller ikke, dog her sige, at jeg for mit Vedkommende ikke skulde tage i Betænkning at søge tilveiebragt den efter min Mening aldeles nødvendige nærmere Forhandling om enkelte Punkter i Ændringsforslaget mellem mig og de ærede Forslagsstillere. Kun dette ønskede jeg at udtale her, for at min Stilling ikke skulde misforstås,